

kvensen er klart, at der også bliver tale om økonomiske forringelser.

I den forbindelse har jeg ikke kunnet lade være med at tænke lidt tilbage på dengang, da Socialdemokratiet var i opposition. Da var der socialdemokrater, der brugte udtrykket »den sociale massegrav« om noget af det, som den daværende borgerlige regering gjorde. Det var ord, som vi aldrig brugte i SF. Vi syntes næsten, at de var for hårde ud fra, at man ligesom skal være sin mund i forhold til, hvad man siger.

Ud fra den betragtning kan vi ikke lade være med, som jeg også var inde på tidligere, at tænke ved os selv: Hvis det var en borgerlig regering, der var kommet med de her ting, ville en socialdemokratisk opposition så have sagt ja til det? Det er det, vi ikke tror på, og det er det, vi synes er meget trist at opleve: Nu kom vi endelig efter 11 år af med en borgerlig regering, og så gennemføres der ting, som vi i virkeligheden har en fornemmelse af ikke kunne være blevet gennemført af en borgerlig regering.

Noget af det andet, som vi synes har været meget trist – og det er specielt inden for det sidste halve års tid – har været den mistænkeliggørelse af de arbejdsløse, som vi har oplevet, at arbejdsløse nærmest skulle undskylde, at de overhovedet tillod sig at være arbejdsløse. De kunne bare gå ud og tage et arbejde, til trods for at der var 300.000, endda flere, som ikke kunne få et arbejde. I den forbindelse synes jeg, at der er mange og desværre altså også arbejdsministeren, der har bidraget til, at folk siger til sig selv: Jamen der er nok noget om snakken.

Derfor mener jeg også, at det er meget bekymrende at se, at en socialdemokratisk arbejdsminister kommer med en række forslag, som vi netop ikke tror ville være kommet, hvis der havde været en borgerlig regering. De var nok kommet, men de var ikke blevet gennemført.

Det var mine indledende bemærkninger.

Med hensyn til det konkrete forslag, der ligger her, om a-kassernes størrelse, vil vi stille spørgsmålet: Hvorfor skal medlemstallet være 50.000? Hvorfor ikke 10.000, 25.000 eller et andet tal? Er der overhovedet nogen sammenhæng mellem størrelse og evnen til at servicere medlemmerne og evnen til at være effektiv? Det mener vi ikke der er.

Vi mener, at der er store a-kasser, som er meget dygtige til at servicere deres medlemmer, netop fordi de er så store og kan lave arbejdsfordeling og sådan noget inden for deres områ-

de, men vi mener ikke, at der kan være tale om nogen som helst entydig sammenhæng. Vi har egentlig lidt indtryk af, at nogle af de dårligste a-kasser er de mellemstore, men der er efter vores opfattelse ikke tale om, at hverken de store eller de små falder dårligt ud.

Med hensyn til aldersforslaget mener vi, at det, der er det helt problematiske i det, er, at man ikke giver folk et ganske almindeligt job. Det er helt fint, at man fremrykker tilbudene, det har vi altid talt om, og det er også helt fint, at man giver unge tilbud allerede efter ½ års forløb. Men når der tales om arbejde, skal folk have et regulært arbejde til overenskomst-mæssig løn. Og i det hele taget – hvorfor skal et 45-årigt menneske, der har været arbejdsløs i nogle år, i jobtræning, i træning til at arbejde? Det har han gjort i 30 år, så hvorfor skal sådan et menneske i aktivering? Hvorfor skal han ikke have et job? Aktivere er noget, man gør over for meget gamle mennesker på et plejehjem og ikke over for mennesker, der er i et regulært arbejdsforhold.

Derfor synes vi, at den måde, det her er skruet sammen på, i det hele taget generelt er meget dårlig. Intentionerne på nogle punkter kan vi være enige i, men midlerne – at man skal straffe folk ved at sige til dem: I kan ikke få jeres dagpenge længere end fire år eller fem år – er efter vores opfattelse uacceptable.

På den baggrund vil vi sige, at vi ikke kan tilslutte os forslaget, som det ligger, og det skal ændres så meget, at vi lige så godt kan sige, at vi ikke kan tilslutte os forslaget.

Det, jeg lige til allersidst vil nævne, er ideen om, at man ikke længere kan tage på højskoleophold, som også ligger i dette forslag. Det vender jeg tilbage til ved den næste behandling.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var store ord, hr. Aage Frandsen tog i sin mund. Han brugte begrebet social massegrav, som han dog ikke satte nogen etiket på, men han sagde, at socialdemokraterne tidligere havde brugt det, og ligeledes tog han spørgsmålet om mistænkeliggørelse op. Det er klart, at når hr. Aage Frandsen vælger den attitude, som SF åbenbart nu har et ønske om at vælge, er han ikke med til at befordre, at vi kan få sat en anden udvikling i gang.

Når der siges, at vi står af, til trods for at intentionerne i dette her er rigtige, er hr. Aage Frandsen inde på, at han ikke tror, at vi kan nå frem til at lave den fornødne balance, som gør,